

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1338/2011

z dnia 13 grudnia 2011 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2 i art. 209 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony w dniu 31 października 2011 r. przez komitet pojednawczy⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od 2007 r. Wspólnota optymalizuje swoją współpracę geograficzną z krajami rozwijającymi się w Azji, Azji Środkowej i Ameryce Łacińskiej oraz z Irakiem, Iranem, Jemenem i Republiką Południowej Afryki na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽²⁾.
- (2) Pierwotnym i naczelnym celem rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 jest eliminowanie ubóstwa przez realizację milenijnych celów rozwoju. Zakres współpracy w ramach programów geograficznych obejmujących rozwijające się kraje, terytoria i regiony, określony w tym rozporządzeniu, jest ponadto ograniczony do finansowania środków, które mają spełniać kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (zwane dalej „kryteriami ODA”) ustanowione przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD/DAC”).
- (3) W interesie Unii leży dalsze pogłębienie stosunków z odnośnymi krajami rozwijającymi się, które są ważnymi partnerami dwustronnymi i podmiotami na forach wielostronnych i w zakresie globalnego zarządzania. Ze strategicznego punktu widzenia w interesie Unii leży propagowanie zdywersyfikowanych powiązań z tymi krajami, w szczególności w takich dziedzinach jak wymiana ekonomiczna, handlowa, akade-

micka, gospodarcza i naukowa. Unia potrzebuje zatem instrumentu finansowania, który pozwoliłby na sfinansowanie środków, które co do zasady nie mogłyby zostać uznane za oficjalną pomoc rozwojową w świetle kryteriów ODA, ale które mają decydujące znaczenie dla zacieśnienia stosunków z odnośnymi krajami rozwijającymi się i wnoszą istotny wkład w postępy tych krajów.

- (4) W tym celu w ramach procedur budżetowych w latach 2007 i 2008 przewidziano cztery działania przygotowawcze, mające na celu zainicjowanie tego typu wzmocnionej współpracy zgodnie z art. 49 ust. 6 lit. b) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾. Te cztery działania przygotowawcze obejmują: wymianę gospodarczą i naukową z Indiami, wymianę gospodarczą i naukową z Chinami, współpracę z grupą krajów o średnich dochodach w Azji oraz współpracę z grupą państw o średnich dochodach w Ameryce Łacińskiej. Na mocy wspomnianego artykułu procedura ustawodawcza wszczęta w następstwie działań przygotowawczych musi zostać zakończona przed końcem trzeciego roku budżetowego.
- (5) Cele i przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1934/2006⁽⁴⁾ są odpowiednie, aby realizować tego typu wzmocnioną współpracę z krajami objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006. Aby współpraca ta była możliwa, konieczne jest rozszerzenie geograficznego zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 i zapewnienie odpowiedniej puli środków finansowych na potrzeby współpracy ze wspomnianymi krajami rozwijającymi się.
- (6) Rozszerzenie geograficznego zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006 spowoduje objęcie krajów rozwijających się zakresem stosowania dwóch różnych instrumentów finansowania w dziedzinie działań zewnętrznych. Należy zapewnić wyraźne rozdzielenie tych dwóch instrumentów finansowania. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 finansowane będą środki, które spełniają kryteria ODA, natomiast rozporządzenie (WE) nr 1934/2006 będzie mieć zastosowanie wyłącznie do tych środków, które co do zasady tych kryteriów nie spełniają. Ponadto należy zadbać o to, by kraje objęte dotychczas zakresem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1934/2006, czyli państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokim dochodzie, nie znalazły się na skutek rozszerzenia geograficznego zakresu stosowania tego rozporządzenia w niekorzystnej sytuacji, w szczególności pod względem finansowym.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 10 grudnia 2010 r. (Dz.U. C 7 E z 12.1.2011, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 28 listopada 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 41.

- (7) Ponieważ kryzys gospodarczy spowodował wyjątkowe obciążenie dla budżetów w całej Unii, a proponowane rozszerzenie dotyczy krajów, które osiągają czasem poziom konkurencyjności porównywalny z unijnym i w których średni poziom życia zbliżył się do poziomu niektórych państw członkowskich, współpraca unijna powinna uwzględniać wysiłki krajów beneficjentów na rzecz przestrzegania porozumień międzynarodowych Międzynarodowej Organizacji Pracy i udziału w realizacji ogólnych celów dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.
- (8) Przegląd wdrożenia instrumentów finansowania w dziedzinie działań zewnętrznych ujawnił niespójności w zakresie przepisów, które wyłączają z finansowania koszty związane z podatkami, cłami i innymi opłatami jako niekwalifikowalne. Ze względu na potrzebę zachowania spójności proponuje się uzgodnić te przepisy z innymi instrumentami.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1934/2006,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1934/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 1934/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie oraz z krajami rozwijającymi się objętymi rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie działań nieobjętych oficjalną pomocą rozwojową”;

- 2) art. 1–4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1

Cel

1. Na użytek niniejszego rozporządzenia »państwa i terytoria uprzemysłowione oraz inne państwa i terytoria o wysokim dochodzie« obejmują państwa i terytoria wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, a »kraje rozwijające się« obejmują kraje objęte rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającym instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (*) oraz kraje wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Wspólnie państwa te zwane są dalej »krajami partnerskimi«.

Finansowanie unijne na mocy niniejszego rozporządzenia wspiera współpracę gospodarczą, finansową, techniczną, kulturalną i akademicką z krajami partnerskimi w tych obszarach określonych w art. 4, które wchodzą w zakres kompetencji Unii. Niniejsze rozporządzenie służy finansowaniu środków, które co do zasady nie spełniają kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej (zwanymi dalej »kryteriami ODA«) określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (»OECD/DAC«).

2. Podstawowym celem współpracy z krajami partnerskimi jest zareagowanie na potrzebę wzmocnienia związków z tymi krajami i dalszego wspólnego zaangażowania na forach dwustronnych, regionalnych i wielostronnych z myślą o stworzeniu bardziej przyjaznego i przejrzystego środowiska dla rozwoju stosunków między Unią a krajami partnerskimi zgodnie z określonymi w Traktatach zasadami, na których opierają się działania zewnętrzne Unii. Dotyczy to m.in. wspierania demokracji, przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności, praworządności, a także propagowania godnej pracy oraz dobrych rządów i ochrony środowiska z myślą o tym, by przyczynić się do postępu i zrównoważonego rozwoju w krajach partnerskich.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Współpraca ma na celu utrzymywanie stosunków z krajami partnerskimi i ma służyć zintensyfikowaniu dialogu i większemu zbliżeniu oraz tworzeniu i promowaniu podobnych struktur i wartości politycznych, gospodarczych i instytucjonalnych. Unia ma również na celu pogłębienie współpracy i wymiany z liczącymi się lub zyskującymi na znaczeniu partnerami dwustronnymi oraz podmiotami na forach wielostronnych i w zakresie globalnego zarządzania. Współpraca obejmuje również partnerów, w odniesieniu do których w strategicznym interesie Unii leży wzmacnianie powiązań i promowanie wartości określonych w Traktatach.

2. W uzasadnionych okolicznościach i w celu zapewnienia spójności i skuteczności unijnego finansowania oraz pobudzenia współpracy regionalnej Komisja może przy przyjmowaniu rocznych programów działania, o których mowa w art. 6, zdecydować, że kraje niewymienione w załącznikach kwalifikują się do zastosowania środków finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, jeżeli projekty lub programy, które mają być realizowane, mają charakter regionalny lub transgraniczny. Przewiduje się to w wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5.

3. Komisja wprowadza zmiany w wykazach zawartych w załącznikach I i II w świetle regularnych przeglądów wykazu krajów rozwijających się, przeprowadzanych przez OECD/DAC, oraz informuje o tych zmianach Parlament Europejski i Radę.

4. W przypadku finansowania unijnego na mocy niniejszego rozporządzenia w odpowiednich przypadkach szczególną uwagę zwraca się na przestrzeganie przez kraje partnerskie podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz na wysiłki tych krajów na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

5. W przypadku krajów wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia ściśle przestrzega się spójności polityki ze środkami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1337/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającego instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się (**).

Artykuł 3

Zasady ogólne

1. Unia opiera się na zasadach wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz praworządności, a także dąży – poprzez dialog i współpracę – do tego, by wspierać, rozwijać i wzmacniać działania na rzecz przestrzegania tych zasad w krajach partnerskich.

2. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia stosuje się zróżnicowane podejście do planowania współpracy z krajami partnerskimi, tak by w odpowiednich przypadkach móc uwzględnić ich sytuację gospodarczą, społeczną i polityczną oraz szczególne interesy, strategie i priorytety Unii.

3. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia obejmują obszary współpracy wymienione w szczególności w instrumentach, umowach, deklaracjach i planach działania Unii i krajów partnerskich, jak również obszary szczególnych interesów i priorytetów Unii, i muszą być z nimi spójne.

4. Celem Unii w odniesieniu do środków finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie ich spójności z innymi obszarami jej działań zewnętrznymi oraz z innymi istotnymi politykami Unii, w szczególności ze współpracą na rzecz rozwoju. Zapewnia się to w drodze formułowania polityk, planowania strategicznego oraz programowania i wdrażania środków.

5. Środki finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia stanowią uzupełnienie wysiłków podejmowanych przez podmioty publiczne państw członkowskich i Unii w dziedzinie stosunków handlowych oraz wymiany kulturalnej, akademickiej i naukowej oraz zapewniają tym wysiłkom wartość dodaną.

6. Komisja przekazuje informacje Parlamentowi Europejskiemu i regularnie przeprowadza wymianę opinii z jego udziałem.

Artykuł 4

Obszary współpracy

Finansowanie unijne wspiera działania dotyczące współpracy zgodne z art. 1 i musi być spójne z ogólnym przeznaczeniem i zakresem stosowania oraz celami i zasadami ogólnymi niniejszego rozporządzenia. Finansowanie unijne obejmuje działania, które co do zasady nie spełniają kryteriów ODA i które mogą obejmować wymiar regionalny, w następujących obszarach współpracy:

- 1) wspieranie współpracy, partnerstw i wspólnych przedsięwzięć podmiotów gospodarczych, społecznych, kulturalnych, akademickich i naukowych pochodzących z Unii i z krajów partnerskich;
- 2) pobudzanie dwustronnego handlu, przepływu inwestycji oraz partnerstw gospodarczych, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw;
- 3) wspieranie dialogu między podmiotami politycznymi, gospodarczymi, społecznymi i kulturalnymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi działającymi w odnośnych sektorach w Unii i krajach partnerskich;
- 4) wspieranie powiązań międzyludzkich, programów edukacyjnych i szkoleniowych oraz wymiany intelektualnej, a także pogłębienie wzajemnego zrozumienia międzykulturowego, w szczególności na szczeblu rodziny, w tym środków na rzecz zapewnienia i zwiększenia udziału Unii w programie Erasmus Mundus oraz uczestnictwa w europejskich targach edukacyjnych;
- 5) wspieranie projektów dotyczących współpracy w dziedzinach takich, jak: badania, nauka i technika, sport i kultura, energia (w szczególności energia odnawialna), transport, kwestie związane z ochroną środowiska (w tym zmiana klimatu), cia, kwestie finansowe, prawne i dotyczące praw człowieka oraz wszelkie inne zagadnienia będące przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii i krajów partnerskich;
- 6) rozpowszechnianie wiedzy na temat Unii i działanie na rzecz jej zrozumienia, a także promowanie jej wizerunku;
- 7) wspieranie konkretnych inicjatyw, w tym prac badawczych, analiz, projektów pilotażowych lub wspólnych projektów mających na celu skuteczną i elastyczną realizację celów współpracy wynikających z rozwoju dwustronnych stosunków Unii z krajami partnerskimi lub przyspieszenie dalszego pogłębiania i poszerzania dwustronnych stosunków z tymi krajami.

(*) Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

(**) Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 62.;

3) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wieloletnie programy współpracy obejmują okres nie dłuższy niż okres obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Określa się w nich konkretne interesy i priorytety Unii, cele ogólne i oczekiwane rezultaty. Szczególnie w przypadku Erasmus Mundus programy muszą mieć na celu jak najbardziej zrównoważony zasięg geograficzny. Ponadto określa się w nich obszary wybrane do finansowania przez Unię i podaje orientacyjny przydział przeznaczonych na dany okres środków finansowych, zarówno całkowity, jak i w podziale na priorytetowe dziedziny i kraje partnerskie lub grupy krajów partnerskich. W stosownych przypadkach można go podać w formie przedziału wartości. Wieloletnie programy współpracy podlegają przeglądowi śródkresowemu lub w razie konieczności przeglądowi przeprowadzanym *ad hoc*.”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Strategiczne interesy i ogólne cele Unii oraz priorytetowe obszary współpracy wybrane do finansowania przez Unię oraz oczekiwane rezultaty współpracy z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II

Podstawą wieloletnich programów współpracy, o których mowa w art. 5, z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II są następujące ogólne cele i priorytetowe obszary współpracy i finansowania oraz oczekiwane rezultaty:

1) dyplomacja publiczna i działania informacyjne, których celem są:

- szeroko zakrojone działania na rzecz zrozumienia Unii oraz promowania jej wizerunku,
- rozpowszechnianie poglądów Unii na istotne kwestie polityki, a także propagowanie wyznawanych przez nią wartości: demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności,
- zachęcanie do refleksji i dyskusji na temat Unii i jej polityk oraz na temat stosunków Unii z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II,
- opracowanie nowych podejść będących impulsem dla pozytywnych i ukierunkowanych na wyniki stosunków z krajami, które mają niewielką wiedzę na temat Unii lub nie mają jej wcale.

Działania na rzecz osiągnięcia tych celów powinny prowadzić do lepszego wzajemnego postrzegania i zrozumienia się przez Unię i kraje partnerskie wymienione w załączniku II, co w ostatecznym rozrachunku korzystnie wpłynie na gospodarcze i polityczne stosunki Unii z jej partnerami;

2) partnerstwa gospodarcze i współpraca biznesowa, których celem jest:

- ułatwienie unijnym przedsiębiorstwom dostępu do rynków, w szczególności dzięki wspierającym je programom (obejmującym odpowiednie wsparcie regulacyjne w odniesieniu do barier w handlu), z wykorzystaniem doświadczeń wynikających z realizowanych od dawna programów współpracy biznesowej.

Programy te powinny w stosownych przypadkach stanowić uzupełnienie istniejących działań wspierających. Programy powinny oferować konkretne możliwości usprawnionej współpracy biznesowej i naukowej, zwiększenia obrotów i inwestycji w wybranych obszarach oraz intensyfikacji przepływów handlowych z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II.

Wysiłki te są spójne z szerszą strategią Komisji służącą zwiększaniu konkurencyjności Unii na światowych rynkach i z innymi politykami Unii wobec konkretnych regionów i krajów oraz stanowią ich uzupełnienie.

Zasoby ukierunkowuje się na kraje, w których przez podjęcie działań można zwiększyć udział unijnych przedsiębiorstw. Małe i średnie przedsiębiorstwa z Unii poszukujące dostępu do rynków w Azji, Ameryce Łacińskiej, na Bliskim Wschodzie i w Republice Południowej Afryki są przedmiotem szczególnego zainteresowania. W stosownych przypadkach zasoby ukierunkowuje się na kraje przestrzegające podstawowych standardów pracy określonych przez MOP i wnoszące wkład w podejmowane na skalę światową działania na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych;

3) powiązania międzyludzkie, których celem jest:

- wspieranie wysokiej jakości partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego z Unii i państw trzecich, które to partnerstwa stanowią podstawę usystematyzowanej współpracy, wymiany i mobilności, na wszystkich poziomach szkolnictwa wyższego (Działanie 2 – CZĘŚĆ 2: Partnerstwa z państwami i terytoriami, które objęte są instrumentem finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi), w ramach programu Erasmus Mundus II, działanie 2,
- uzupełnienie stypendiów przewidzianych w działaniu 2 programu Erasmus Mundus finansowanych w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Działanie 2 – CZĘŚĆ 1: Partnerstwa z państwami, które objęte są europejskim instrumentem sąsiedztwa i partnerstwa, instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju, Europejskim Funduszem Rozwoju i Instrumentem Pomocy Przedakcesyjnej (dawniej »okno współpracy zewnętrznej«)), przez wspieranie wyjazdów unijnych studentów i nauczycieli akademickich do państw trzecich,

— propagowanie wspólnie ze społeczeństwem obywatelskim w jego jak najszerzym ujęciu lepszego zrozumienia Unii jako takiej, jej stanowiska w sprawie problemów globalnych, a także procesów integracji gospodarczej, społecznej i politycznej i uzupełnienie w ten sposób oficjalnych stosunków Unii z danymi rządami,

— wspieranie współpracy, partnerstw i wspólnych przedsięwzięć podmiotów gospodarczych, społecznych, kulturalnych, akademickich i naukowych z Unii i z krajów partnerskich.

Działania te powinny umożliwiać czerpanie wzajemnych korzyści ze współpracy w zakresie edukacji, kultury i społeczeństwa obywatelskiego. Można to osiągnąć przez poprawę jakości kształcenia i stawianie czoła wzajemnym wyzwaniom, przed którymi stoją rozwijające się społeczeństwa oparte na wiedzy. Prowadzone działania powinny stanowić wartość dodaną w stosunku do rezultatów twórczej wymiany idei, wiedzy oraz wyników w zakresie badań i technologii prowadzonej ramach wymiany akademickiej i zawodowej, w szczególności z krajami partnerskimi, których systemy szkolnictwa wyższego są porównywalne z systemem unijnym.”;

5) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja przyjmuje roczne programy działania oparte na wieloletnich programach współpracy, o których mowa w art. 5, i przekazuje je jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy staje się ust. 1;

b) w ust. 1 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) wspólne organy powołane przez kraje i regiony partnerskie oraz Unię;

f) instytucje i organy Unii, w zakresie w jakim realizują one działania wspierające, o których mowa w art. 9;”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. Środki objęte rozporządzeniem (WE) nr 1257/96 Rady z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącym pomocy humanitarnej (*), rozporządzeniem (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającym Instrument na rzecz Stabilności(**) lub rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 i kwalifikujące się do finansowania na ich podstawie nie są finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia.

3. Finansowanie unijne na mocy niniejszego rozporządzenia nie może służyć finansowaniu nabywania broni lub amunicji ani operacji o charakterze wojskowym lub obronnym.

(*) Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

(**) Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1.”;

7) art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Finansowanie unijne co do zasady nie jest wykorzystywane do pokrycia podatków, ceł lub opłat w krajach partnerskich.”;

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Finansowanie unijne może obejmować wydatki związane z przygotowaniem, działaniami następczymi, monitorowaniem, audytem i oceną działań bezpośrednio koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia i osiągnięcia jego celów; może też obejmować wszelkie inne wydatki na pomoc administracyjną lub techniczną, które może ponieść Komisja, w tym jej delegatury w krajach partnerskich, przy zarządzaniu działaniami finansowanymi w ramach niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja przyjmuje działania wspierające nieobjęte wieloletnimi programami współpracy i przekazuje zawiadomienie w ich sprawie jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

9) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ochrona interesów finansowych Unii”;

b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wszelkie umowy zawarte na podstawie niniejszego rozporządzenia zawierają postanowienia zapewniające ochronę interesów finansowych Unii – w szczególności w odniesieniu do nieprawidłowości, nadużyć finansowych, korupcji oraz innych działań niezgodnych z prawem – zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich(*), rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami(**) oraz rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (***)

2. Umowy muszą wyraźnie uprawnian Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli dokumentów lub kontroli na miejscu u wszystkich wykonawców lub podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe. Ponadto umowy wyraźnie upoważniają Komisję do przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96.

(*) Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

(**) Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

(***) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.”;

10) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Ocena

1. Komisja, w stosownych przypadkach lub na wniosek Parlamentu Europejskiego albo Rady, regularnie ocenia działania i programy finansowane na mocy niniejszego rozporządzenia, posługując się niezależnymi zewnętrznymi sprawozdaniami z oceny, po to by ustalić, czy cele zostały osiągnięte, oraz umożliwić sformułowanie zaleceń służących udoskonaleniu przyszłych działań. Rezultaty ocen są wykorzystane przy opracowywaniu programu i przydziale środków.

2. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny, o której mowa w ust. 1, Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie do wiadomości.

3. Komisja włącza wszystkie odpowiednie strony, w tym podmioty niepaństwowe, w fazę oceny współpracy unijnej prowadzonej na mocy niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. SZPUNAR
Przewodniczący

Artykuł 14

Sprawozdanie roczne

Komisja bada postępy we wdrażaniu środków podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie szczegółowe roczne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie określa wyniki wykonania budżetu i przedstawia wszystkie finansowane działania i programy oraz, w miarę możliwości, określa najważniejsze skutki i wpływ działań i programów realizowanych w ramach współpracy.”;

11) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Przepisy finansowe

Finansowa kwota odniesienia przeznaczona na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 2007–2013 wynosi 172 mln EUR w odniesieniu do krajów wymienionych w załączniku I i 176 mln EUR w odniesieniu do krajów wymienionych w załączniku II. Roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach określonych w ramach finansowych.”;

12) tytuł załącznika otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz państw i terytoriów uprzemysłowionych oraz innych państw i terytoriów o wysokim dochodzie objętych niniejszym rozporządzeniem”;

13) dodaje się nowe załączniki II i III, których tekst jest zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz krajów rozwijających się objętych niniejszym rozporządzeniem*Ameryka Łacińska*

1. Argentyna
2. Boliwia
3. Brazylia
4. Chile
5. Kolumbia
6. Kostaryka
7. Kuba
8. Ekwador
9. Salvador
10. Gwatemala
11. Honduras
12. Meksyk
13. Nikaragua
14. Panama
15. Paragwaj
16. Peru
17. Urugwaj
18. Wenezuela

Azja

19. Afganistan
20. Bangladesz
21. Bhutan
22. Birma/Myanmar
23. Kambodża
24. Chiny
25. Indie
26. Indonezja
27. Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
28. Laos
29. Malezja
30. Malediwy
31. Mongolia
32. Nepal

33. Pakistan

34. Filipiny

35. Sri Lanka

36. Tajlandia

37. Wietnam

Azja Środkowa

38. Kazachstan

39. Republika Kirgiska

40. Tadżykistan

41. Turkmenistan

42. Uzbekistan

Bliski Wschód

43. Iran

44. Irak

45. Jemen

Afryka Południowa

46. Republika Południowej Afryki

ZAŁĄCZNIK III

Przydział środków finansowych na współpracę z krajami wymienionymi w załączniku II

Podział środków finansowych na okres 2011–2013 według obszarów współpracy z krajami partnerskimi wymienionymi w załączniku II:

Obszary priorytetowe	
Dyplomacja publiczna i działania informacyjne	co najmniej 5 %
Promowanie partnerstw gospodarczych i współpracy biznesowej	co najmniej 50 %
Powiązania międzyludzkie	co najmniej 20 %
Nieprzydzielona na konkretny cel rezerwa oraz koszty administracyjne	nie więcej niż 10 %”

OŚWIADCZENIE KOMISJI DOTYCZĄCE ART. 16

Rozporządzenie dotyczy kwestii wsparcia pewnych określonych działań prowadzonych poza ramami oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) w krajach objętych instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju (rozporządzenie nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju). Rozporządzenie to ma być jednorazowym rozwiązaniem przedmiotowej kwestii.

Komisja potwierdza, że eliminacja ubóstwa, w tym dążenie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, jest podstawowym celem prowadzonej przez nią współpracy na rzecz rozwoju i nadal ma pierwszorzędne znaczenie.

Przypomina, że finansowa kwota odniesienia określona w art. 16 dla krajów wymienionych w załączniku II zostanie uruchomiona za pośrednictwem specjalnych linii budżetowych przeznaczonych na finansowanie działań innych niż oficjalna pomoc rozwojowa.

Komisja potwierdza również, że ma zamiar stosować finansową kwotę referencyjną określoną w art. 38 instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (rozporządzenie nr 1905/2006) na lata 2007–2013 oraz przestrzegać przepisów tego rozporządzenia dotyczących spełnienia kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej. Przypomina, że zgodnie z obecnymi planami finansowymi ta kwota referencyjna zostanie zwiększona w 2013 roku.

W tym kontekście Komisja zamierza przygotować wnioski dotyczące projektów budżetów, które zapewnią stopniowe zwiększanie pomocy rozwojowej dla Azji i Ameryki Łacińskiej na mocy rozporządzenia nr 1905/2006 w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju w okresie do roku 2013, tak by obecnie przewidywane kwoty ODA na mocy tego instrumentu i budżet UE zasadniczo pozostały niezmienione.

OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W SPRAWIE WYKORZYSTYWANIA AKTÓW DELEGOWANYCH W PRZYSZŁYCH WIELOLETNICH RAMACH FINANSOWYCH NA LATA 2014–2020

Parlament Europejski i Rada odnotowują komunikat Komisji pt. „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM (2011) 500 ⁽¹⁾), w szczególności w odniesieniu do postulowanego wykorzystywania aktów delegowanych w przyszłych instrumentach finansowania pomocy zewnętrznej; oczekuje także wniosków ustawodawczych, które zostaną należycie rozważone.

⁽¹⁾ komunikacie pt. „Budżet z perspektywy Europy 2020” (COM (2011) 500) Komisja stwierdza, że:

„Ponadto, w przyszłych podstawach prawnych odnoszących się do poszczególnych instrumentów, Komisja proponuje korzystanie w szerszym zakresie z aktów delegowanych, aby umożliwić większą elastyczność w kierowaniu polityką w poszczególnych dziedzinach w okresie finansowania przy poszanowaniu prerogatyw obu organów władzy ustawodawczej”.

oraz

„Uważa się, że należy poprawić demokratyczną kontrolę pomocy zewnętrznej. Można byłoby to osiągnąć przez wykorzystanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do niektórych aspektów programów, co nie tylko zapewniłoby organom legislacyjnym jednakową pozycję, ale także zapewniłoby większą elastyczność w ramach programowania. W odniesieniu do EFR proponuje się dostosowanie kontroli do Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju z uwzględnieniem jego szczególnych cech”.